

53540

I Mag. St. Dr. P

Roku P. 1660

4921.
W I Z E R V N K

D O S K O N A Ł E Y

S W I A T O B L I W O S C I

Z Niewysłowionych Cnot y Obyczajów
Chwalebne go Żywota

P R Z E N A S W I E T S Z E Y
P A N N Y Y M A T K I

S Ł O W A B O S K I E G O W C I E Ł O N E G O

M A R Y E Y.

Prze mo Źney wszytkiego Świata

Paniey, y Królowey &c. &c.

Rythmem Polskim

Przez X. W A L E N T E G O O D Y M A L S K I E G O
K o m m e n d a r z a S e c e m i n s k i e g o

W Y R A Z O N Y

W K R A K O W I E,

W W d o w y y D z i e d z i c o w F r a n : C e z a r e g o , I . K . M . D n . R o k u P . 1 6 6 0 .

4921

53540

I

Rzeki nawalność wweśła Miasto Boże.

Psaln: 45.

W I Z E R V N K

D O S K O N A Ł E Y

S W I A T O B L I W O S C I.

I.

Obie Niaswietſza Matko wszechmocnego
Monarchy ſwiata / choć mala uſługa /
A pochodząca z dowcipu lichego /
Boś ty Nadszies ma po Bogu druga
Chce ſie zalecić: pragnąc z wprzymego
Serca / bym Twoim wiecznie mogli być ſługą
Nie rącz mna tylko gárdzić niewolnikiem /
A twoiey laſki niegodnym grzeſnikiem.

II.

K To bowiem Panno w Twoiey teſt opiece /
A w miłoſierney Twey uſa Obronie /
Nie wpádnie nigdy Przeciwnikom w ręce
Piętielnym / ani w głoſkich wronie
Przepáſciach / wieczney podlegając mece
Dla ſwoich złoſci: ale w Twey zaſtonie
Trwając / od ſrogięz zguby uwolniony /
Przez Cie do laſki będzie przypuſzczony.

III.

T Akż nadszies y ia w Twym ratunku /
A w Twey liſoſci niedziń pokládając /
Je mie przy onym ſtráſliwym ráchunku
Wdzięk oſtáteczny / ważną podpierając
Przyczyna / zbawiſ wiecznego ſeáſunku:
A do Sedziego za mna ſie wſtawiając /
Duſzy ſtroſkanej wproſiſ zbawienie /
Ru Twey Czei proſte to zacząynam pienie.

IV.

IV.

Ale któryś głos / y która wymowa
 Godnie Cnot Twoich wystawi zacność?
 Która tak wrozum bogata jest głową?
 Zeby wychwalić według przystoyności
 Twoich / o Świątą wszytkiego KROLOWA
 Mogła wspaniałych dąrom Wielmożności?
 Wielkie zasługi / wysokie Honory /
 Kto y Niebieskie wyliczy fawory?

V.

Ktoż zaledwie Niebiescy Duchowie
 Nieśkazytelną wielbić sami śmieją /
 Pełni mądrości lotni Aniołowie /
 Lubo ich myśli nieśmiertelne śmieją
 Z Jąsności Twojej: Mocąstw / Thronowie /
 W Twej chwale z swymi dowcipy ciepają /
 Choć się obecnie Oney przypatrują /
 A wiele wieków z zdumieniem dziwią.

VI.

Mnie zaś / ilekroć na Obraz Twój żywy
 Dmyśl nałkonię / y zerownym okiem
 Doyrzeć Cię pragnę; promień przenikliwy
 Świątłości Twojej / nieznośnym obłokiem
 Ostro przeraża / y tłumy zmyśl chęciwy /
 Niedopuszczając patrzeć śmiałym wzrokiem
 Na prześiaśną Twą chwałębną Osobę /
 A Twoich drogich kleynotów ozdoby.

VII.

Tak bowiem Słońcem świetnym przyodżiana /
 Jako przemożna świątą Monarchini /
 Wiencem gwiazd ślicznych wkoronowana
 Ciebie y ziemię wielką Gospodyni /
 Wiecznego ktemu Rodzicielka Pána
 (Zład się nieśiała zdaś mi być Bogini /
 Zostawszy Matka Bogą Wcielonego /
 Z Pánienskiej Twojej Krwie narodzonego)

VIII.

Wspaniałym chodem postępujeś sobie
 W gornym Olympie / a Ciebie z gwiazdami
 Twej się dziwniac niezmierney ozdobię /
 Pod światem się pokłada nogami
 Wszytek Sirmament / kolowrotów obie
 Osi niebieskich / y z swymi rogami
 Kieżyć obrotny / y co ma kaganicow
 Ognistych / on dwor szczęśliwych mieszkanicow.

IX.

Ciebie przedwiecznym w myśli swej przejrzeniem
 Ociec wszechmocny / Synowi swojemu
 Od wieków / ięszce przed światą stworzeniem
 Obrat za Matkę / jednorodzonemu:
 A przedziwnym Cię sposobił zarządzeniem /
 Za pośrednice światu zginionemu:
 By Narod ludzki przez grzech poniżony
 Z upadku swego / przez Ciebie był dźwigniony.

X.

Zaczem Czartowska zdrada osutany /
 Gdy pierwszy Rodzic za swoje przestępstwo /
 Ze się na owoc targnął zakazany
 Od Boga słusne odmioży przeklectwo /
 Z rąstkiej rostkoy na ten świat wygnany /
 Wiarzmo się grzechu / y Szatanie lenstwo
 W prawil nieśczęsny / y dla swojej winy /
 W takową nędze podał wszytkie Syny.

XI.

Ynie znalazł się nikt z potomków tego /
 Po wszytkie wieki tak święty y godny /
 Coby był wolny karania onego /
 A niepodległ zmagie pierworodney:
 Tyś tylko jedna z narodu ludzkiego
 Tak jest szczęśliwa; że Cie ten Smok głodny
 Smrodliwa para nieotrchnał. Tyś sama
 Prozna występu pierwszego Adama.

XII.

Bowiem Stworzyciel światá niepoieta
 Ráda / y lástka swoia osobliwa /
 Niepokálenie chciał Cie mieć pozeta
 Ktorego taka wsparta dobrociwa /
 Byłaś w żywocie Máci Maryniskim światá /
 A niedobrota na nią z jelsywa /
 A tak Cie Boska Opátrność chroniła /
 Ześ winna grzechu żadnego nie była.

XIII.

Przyśtało bowiem; żebyś przeznaczona
 Mátką swojego Stworcy / w tej piękności
 Jáśniała wszelką krása ozdobiona /
 Ktorey pod niebem w tej światá miskości
 Nie mogłaby być równa náleżona /
 A coby Twojej najwyższej godności /
 Bądź Syná Twego / z uszczębliem być miało /
 Aby Was Obw zdaleka miało.

XIV.

Wiec gdy przyszedł czas / y dzień on szczęśliwy /
 Ktorego z światá pociecha wszytkiego
 Narodziłás się z ANNY światobliwej /
 Corá Rodzicá IOACHYMA cnego /
 Járązem Cie Chor Aniołow krzykliwy
 Wesoło wital / á z ich wciśnego
 Dźwięku / śpiewanie ziemié nápełniało /
 Sámo z żalosci Piekło wyiac drżało.

XV.

A Jáko wgrube Cymeryjskie cienie /
 Gdy Słońce długo testliwie czekáne
 Rozpuści swojej światłości promienie /
 Przez ścész Miestecy całych nie widziáne /
 W sercach spráwnie onych wciśnienie
 Obywácelow niewypowiedziáne /
 Ktorzy ie z krzykiem radosnym witała /
 A wdzieczne pieśni / gdy wschodzi śpiewála.

XVI.

TAK świat w ciemnościach bledow pogrążony /
 Skoro Cie PANNÓ zrodzona oglądał /
 Skoro doczekał Twey błogosławionej
 Osoby / ktorey troskliwie wyglądał /
 A ciężkiej nadziei zewsząd nápełniony /
 Wiecey niż gtery tysiące lat żadał /
 Dziekinąc wielce Boskiej Opátrności /
 Przy swej nádziei pelen był radości.

XVII.

TA Niebieskimi wstawiona dárkami /
 Gdyś máło wiecey nád trzy lat zmięskála
 W Oczystym domu z swemi Rodzicami /
 A ledwieś słowa wymawiać umiała
 Wdzieczinnym wieku / już letnia Cnotami /
 Do Kościolás się ná służbę oddála
 Stworcy wszech rzeczy / ich ofiarowania
 Slubem / abyś tam była wychowana.

XVIII.

TAK wiec ná polách przestronych rosnąca
 Roszka wyborna / y kwiaty wonne
 Zwierzchołka swego już wypuszczájąca /
 Przyślych owocow nádzieie nieplonne
 Z siebie wydátac / aby tej goracá
 Słoneczne / ábo sumy niemchonne
 Gwałtownych wichrow / nie były w przeszkodzie /
 W spokojnym bywa sádzona Ogródzie.

XIX.

TAK gdyś Prorokow starych rozważála
 Myśla rostopną Pismá światobliwe /
 A z ich prawdziwych wyrokow vznála /
 Ze w krótcie czasy miały przysć szczęśliwe /
 Ktorych Dziewica BOGA zrodzić miała /
 A światu spuścić Niebiosá żygliwe;
 Odkupiciela zdawná czekánego /
 Tak wiela glosow opowiedziánego.

Odrad pociechy pełna y radości /
 O Messyasu bliskim wszytką była
 Twoją myśl. O iak często z głębokości
 Serca wzdychając: sobieś wiece życzła
 Na tey go światą oglądać miłości!
 Byś Matce Jego dostoyney służyła /
 Nie wiedząc ieszcze co Cie potkac miało //
 Ze Ciebie samey to szczęście czekało.

XXI.

Zatym Godności / y szczęścia takiego
 Gdy Rodzicielce pobożney winiłeś /
 A według swojej możności z chetnego
 Upominki Jey affektu gotujesz /
 Atemu do miłkich usług z pokornego
 Gdy się umysłu Oney ofiarujesz /
 Byleć doczekać dal takiej radości /
 Ziemię y gornych Serwora wysokośći.

XXII.

W Tym Młaiestatu Boga nieskoniecznego
 Posła z przednieyszych Aniołow wyprawił /
 Do Ciebie Panno z Grodu Niebieskiego //
 Abyć swa rada y wola obiawił /
 Jes Jedyneką miała światu Jego
 Nie infa wydać. A ten się nie bawił /
 Ale posłuszny we wsem Rzadźcy swemu //
 Postać zmysłowi podległa ludzkiemu.

XXIII.

Przybrał wnet sobie: skrzydła świetne wziawszy
 Nie spracowane / y nieposcignione /
 Ktore dla lotu razego przypawił /
 Oblot y wiatry rwał nie utrocone /
 W Kray Palestynski tedy przyciągnawszy
 Wgorze zawiesił pióra rozwinięte
 Ku Galilei / ktore prętko potem
 Obiać iasnym błyszczące się złotem.

Aż w Nazarecie: gdy się załstanowił
 Mieście / w ktorymś Dom Wyższy miała.
 Wszedłszy do Ciebie / nim k Tobie przemowił:
 A niżli iego do siebie slykała
 Najmnieysze Słowa / niżli Cie pozdrowił;
 Długo go w wielkim zdumieniu trzymała
 Wrodą wdzięczney na Ciebie piękności /
 A słizność Twoicy na Duszy czystości.

XXV.

Potym do Ciebie rzecz swoje łagodna
 Obroci mówiąc: Racz być pozdrowiona
 MARYA Panno: Ktora łaski godna
 Boskiej / nąd infa ieszes znaleziona /
 Ciebie Narody wszytkie mowa zgodna
 Boda wystawiać / Ty błogosławiona
 Miedzy picią biatą ieszes: Nie tworz sobą /
 Pełniasz iest darów Boskich / Pan iest z Tobą.

XXVI.

VPodobanie to iest Wszechmocnego
 Boga, y wyrok rady nie obietcy /
 Aby w żywocie Twym / y z Ciała Twego
 Bez naruszenia Pamiensstwa poczęty
 Był spolistotny y wieczny SYN IEGO:
 Który gdy z Ciebie narodzi się; Świety /
 A Synem będzie Najwyższego zwany
 W Domu Jakoba / Krol y Pan nąd Pány.

XXVII.

Tego nazowieś IEZVSEM, Ten będzie
 Wielki / y z grzechow Narod ludzki zbawi /
 Jego po wszytkim świecie głosne wszędzie
 Imię, y możność wspominała się wslawi:
 Tenże na Thronie / Dawidowym siedzie /
 A wieczne Pánstwo w nim sobie wystawi //
 Poki się rozy kraj iasnego Słońca /
 Jego nie będzie Pánowania końca.

XXVIII.

A To nąd światá wſytkiego mniemanie /
 Młoca ktora Cie záemi Náywyſzego /
 A ſprawa Duchá ſwietego ſie ſtanie
 Bez znania mejá / y poſpolitego
 Trybu Náture. To Bóg zwiáſtowanie
 Przez mié obwieſzcza Tobie: y ktorego
 Niepodobne ſie Słowo nie znáydzie /
 Ale cokolwiek chce wſytko ſprawié.

XXIX.

S Konczył Gábryel: á Ty pozdrowienie
 A Archániellá mowę rozbierájac /
 Stwożona nieco / w pilne wważenie
 Spráwe Poſełſtwa do myśli podájac /
 Nákomiec rzekłá / ſłowom przyzwolenie /
 A wiára tego zwiáſtowaniá dájac /
 Otróma Pána ſłużeńicá mego /
 Niech mi ſie ſtanie / według ſłowa twego.

XXX.

T Am ſtoto meżny od Ciebie odſtąpił
 Archányol / álić nátychmiáſt ſie zdáło
 Jakby ſie zagná niebieſki rozſtąpił
 Nápol Sirmáment: Ciebie oſwiecało
 Duchá ſwietego / ktory ná Cie z ſtąpił
 Wſzechmocne Boſtwo / á Ten z Twoiey Ciáło
 Rwie przedoſtoyney / wſtátaéowal Twemu
 A Oycá ſwego / Synowi wiecznemu.

XXXI.

O Jákie tedy w ſercu Twym rádoſci!
 Jákoś w obſitych poćiechách pływá! /
 Weſela z Boſkiey będąc przytomnoſci
 Duſá Twa ſwietá / (rozumem) topniá! /
 Affektem ſłodkiey rozgrzana miłoſci /
 Ktoráś tu Stworcy ſwoiemu pá! /
 Wznawájac to / że ſie już żyſci! /
 Coé przez Ányolá obwieſzczono było.

XXXI

XXXII.

A L E niemińſza weſela ſłodkoſcia /
 A w ten czas PANNÓ by!áś nápełniona /
 Gdyś przez gorzyſte mieſcá z kwápliwóſciá
 W Judzi krá / Duchem niebieſkim náčmió /
 Sylá / Krewná ſwoie ELZBIETÉ ſtároſciá /
 A plodem ciéſta náwiedzié: á oná
 Przywitawſzy Cie / zárazem pozná! /
 Jeá Rodziéiellá ſey Pána zoſtá!.

XXXIII.

B owiem Cie wielbiac mowa zprzywáſliwa /
 A weſelać ſie z Twoiey obecnoſci /
 Zwá!á Cie trzykroć czterkroć ſzczéſliwa /
 A niemowiátko ſkożyło z rádoſci
 W iej enym żywocie / iáko być ſwa chciwa
 Słonoſć do wſlug / y ſwe pomólnoſci
 Oddájac / przez Twe bowiem náwiedzenie
 Od pierworodney znázy ożyſzenie /

XXXIV.

O dnoſt ná ten czas IAN błogoſłáwiony.
 A żeby godniey wſzad ſwoy ſprawował /
 Ktory od wielku był mu náznáiony /
 By droge Pánu ſwoiemu torował
 Nim ſie wrodził / zoſtał poſwiecony /
 Co ZACHARYASZ Ociec wpatrowá! /
 Lubo teſſeże dla niedowiáſtwa ſwego /
 Wſt y ięzyká nie mogł mieć wolnego.

XXXV.

A Ty Jutrzence podobná róžáney /
 Gdy ſie ná Ciebie miedzy pokázuie
 Gwiazdami iáſná / áwit przynoſiac rány /
 A już bliſki dzień ſwitu oznáymuie /
 Tá! ná ſwym licu máiac wſtyd rumiány
 Gdyć blogoſłáwi / y láſki winſnuie
 Boſkiey ELZBIETÁ, niegodná ſie zwá!á
 Tákiey Czei / áleś Bogá wyſławia!á.

XXXVI.

XXXVI.

W Dziecinie spiewając: Który Twa wyrzawšy
Wielką pokorę / y myśl wniżoną /
Wielkie te sprawy w Tobie wykonałšy /
Od rąd Cie chciał mieć za błogosławioną
W wszech Narodow: na swoje wspomniawšy
Litość y dobroć krewnu nieślonożną /
Tuskiego z możnych Narodow rąd wiela /
Za sługę sobie przybrał Izraela.

XXXVII.

W Zpełnił przytym swoje obietnice /
Ktore uczynił był Abrahámowi
A Synom tego. Takie tajemnice
Których śmiertelny ieżył niewystowi /
Ná ten czas brzmiały usta Twoe Dziewice
A infych wiele / Których głowiekowi
Rozumem dośiádz trudno: iednak mnieysze
Jesze te rzeczy / nádechoda ważnieysze.

XXXVIII.

S Anu Dawidow / Mezu sprawiedliwy
Jozefie / słuchay Posła Niebieskiego /
A próżna boiaźń złożywšy z troskliwey
Myśli / niemniemay nic nieprzystoynego
O swey Matzonce / PANNIE światobliwey /
Co się w niej bowiem stało poźetego
Bez náruśzenia Pánienskiej czystości /
Z DYCHA świętego nośa iey wnetrżności.

XXXIX.

A Przetoć się Jey odstąpić nie godzi /
Ale w powinnym mieć pośanowaniu
A bagnoy pieczy. Oto czas nádechodzi
Gdy Cesarstwu / przy Twoim staraniu
Ktore ná wszytek świat z Rzymu wychodzi /
Uczynić trzeba dosyć rozkazaniu /
Jść do Bethleem kwoli popisowi /
A pewny pobor oddać Augustowi.

XL.

T A M w drodze będąc / aż wstąyni w bogiey
Pozadánego Zbawiciela świata /
A starb ogladaš niewymownie drogi /
Który ná okup ludzki przeczysła Tá
Dziewicá wyda: tam troski y trwogi
W radość się zmienia / y złote się láta
Przywroca niedznym / á wpośrzed ciemności
Grubych / iásne nam wznieca się światłości.

XLI.

N Jewinne PANNY / y wczciwe Dzietki
Zgromadzaycie się pięknemi rotami /
A zioła z sobą y pachnace kwiatki /
Nardy / lilie / róże / z fiołkami /
A Ziącynty / ku czci wielkiej MATKI
Znoście y sypcie pełnymi kofkami:
Nowey iásności Słońce światu wschodzi /
MARYA BOGA y Czwolická rodzi!

XLII.

R Odzi się z PANNY, o cudá! o dziwy!
Wszystkiej Natury Tworca wszechmogacy /
Świata wszystkiego Krol y Bog prawdziwy /
Przed wšemi wielki w swey chwale będący /
W Máiestacie swym niezmierny / stráśliwy /
Początku ám końca niemający:
Ktorego Niebo y ziemia nie może
Ogárnać / w podłym złobie ma swe łóże.

XLIII.

D La grzesznych ludzi / niemowne się stawa
Słowo przedwieczne Oycá Narwyszego /
Ná trofice mleka Anielski przestawa
Pokarm / y Pasterz stworzenia wszystkiego;
Zdroy / Który z siebie wodę żywą dawa
Cierpi prągnienie / ziebnie od mroźnego
Powietrza ogień / leży wwiniony
W podły perwoynik / Pan nieogárniony.

XLIV.

O iak mi czesto zda sie! ze klegzaca
Widze Cie Panno, y narodzonemu
Synagłowi sie swemu dziwniaca/
Złote promienie wypuszczaiacemu
Zprzewodziecznych oczu/ a Ciebie dajaca
Winna Cześć Bostwu Jego zakrytemu:
A Oblubieniec Twoy Jozef sedziwy
Zaledwie smie tchnac/ patrząc na te dziwy.

XLV.

L Ez wy Pasterze nader szczęśliwemi
Byliście tedy/ ktorym obławiony
Głosem Anielskim w Bethleemskiej ziemi/
Messyas z Panny cystey wrodzony/
Tego oczyma ogladawszy swemi
Oddawaliście młkie mu wklony;
A Wieyskie dary/ z wprzemyey ochoty/
Tak iako wasey zstać mogło prostoty.

XLVI.

M Nie/ gdyby było szczęście to sprawiło
Bym sie był wielu wrodził waszego/
A z wami trzoda pasc mi sie trąciło/
A doczekać sie Gonca Niebieskiego
Z taka nowina/ zładby sie zdarzyło
Nawiedzić w szopie Krolewica tego;
Jabym był wszystkim na ten czas przodkował/
A do Bethleem droge wam torował.

XLVII.

I abym nayspierwszy galeziem zielonym
Wrotą stajenne/ z drzewa myrthowego
Pieknie omal/ y blogosławionym
Podwoiom/ wiencow nawieszał z roznego
Kwiecia witych/ potym wniżonym
Witalbym sercem Boga Wcielonego:
Wesołe pieśni na multankach graiac/
A na przemiány łagodnie spiewaiac.

XLVIII.

Y Juzbym wiecey z hopy nie wychodził/
Zładby mie żaden pewnie nie odegnal/
Juz y za trzoda wieceybym nie chodził/
A z swym juzbym sie domostwem pożegnał/
Temibym wiecznie poćiechami chłodził
Omyst skrośkany/ y tubym swoy zegnał
Wszystek zbior/ MATCE swietey wsluguiac/
A przy niej swoje nadzieie gruntuiac.

XLIX.

A O tym pilne czynilbym staranie/
Zeby sie woli wszystkich dogodziło/
Badz cystey Panny pelnić rozkazanie/
Badz Jey Staruszką/ wdzięcznoby mi było
Żimno/ głod znosić/ niewczas/ niewyspanie/
Bynamnieyby mi sie nie wprzyczrzyło:
Oslowibym sie podeśtać nie wstydzil
Wierzywy/ ni stajnie vchodożyć brzydzil.

L.

T Ambym był z Krain Murzynskich iadacych
Trzech widział Krolow/ Persow/ Arabczykow/
D nog nowego Monarchy leżacych/
Z Saby y Tarsu/ moźnych Chaldeyzykow/
Złoto/ Kądzidło/ Mirre oddaiacych:
Ktorzy nie mairac inszych przewodnikow/
Swiatłością nowej gwiazdy pobudzeni/
Na mieysce tamto byli sprowadzeni.

LI.

T Ambym był slykał Anielskie spiewanie/
Na wysokości Bogu gdy dawali
Chwale/ slykalbym y napominania/
Kiedy Jozefa we śnie przestrzegali/
Aby sie ocknal y poprzestął spania/
A woney szopie nie bawil sie daley:
Ale Dzieciatko wziawszy z Matka Jego/
Niebespieczeństwa vchodził srogiego.

LII.

A By w Egypcie do tad sie zachował/
 Pokiby dni swych nieskonczył okrutny
 Herod / y po ki Żydomby krolował:
 Albowiem Tyran wyrok wydal smutny/
 Aby to Dziecie swiete zamordował/
 Ktorego z złości szukałac wierutney
 Na śmierć / tyle krwi niewinney wyleje/
 Aż w okolicy ziemią nią nabrzmię.

LIII.

T Aż też w sercu swym Panno rozbięrała
 Proroctwo smutku pełne żalostnego/
 Ktoreś w Solymskim Kościele słyhała
 Od Symeona Starcę pobożnego/
 Gdyś Syna swego tam ofiarowała/
 Okupiac go według zakonnego
 Postanowienia / zwyczajną ofiarą/
 Bądź sinogardzie / bądź golabiat para.

LIV.

Z E kiedykolwiek z boleśney gorzkości
 Serce Twoje bydy miało utrapione/
 Nieinaczey / iak gdyby Twe wnetrzności
 Okrutnym mieczem były przerażone;
 A to / że wszystkie ludzkie nieprawości
 Krew Syna Twego miały być zglądzone:
 O czym się w Piśmie tak wiele wyroków
 Znayduie / starych Oycow y Prorokow.

LV.

C O iednak czyniś Boski przeciwniku
 Herodzie: przez sie lekaś: przez sie tworzyś:
 Czemu niewinne Dzieatki okrutniku
 Zabijaś: czemu śalone sie stozyś:
 Czy mniemaś: że ty duma swa Tędzniuku
 Zamulec rądom niebieskim zalożyś:
 A wto ugodziś / aby sie nie stało
 Co Myśli wieczney sie wpodobalo.

LVI.

D Aremnie szukaś na zabicie Tego/
 Ktory żywotem y śmiercią śasuje/
 Ktory jest Panem stworzenia wszytkiego/
 A światem według woli swej kieruje;
 A nie wydziera Królestwa ziemskiego/
 Ale Niebieskie komu chce darcie:
 Jesze kres czasu / jesze zamierzony
 Nie przyshedł / śmierci Jemu naznaczony.

LVII.

I Jesze Urzedu nie wykonał swego/
 Ktory miał z woli Oycowskiej zlecony/
 Jesze dziwnemi czynu nie ludzkiego
 Sprawami nie jest v światá wstawiony/
 Wprzod ma porządek Przymierza nowego/
 A zakon ludziom przeń być wstawiony/
 Wprzod nie zbrodzone morskich wod zatopy
 Na zdeptać / swoiey nie zmoczywszy stopy.

LVIII.

W Przod Jego Boska władza vznac maia
 Burze ogromne / y wiatry śalone/
 Ktore gdy morze z gruntu zamieszaia
 Slowem Jego wnet beda uciszone/
 Wprzod ludzie chorzy przezeń otrzymaja
 Z wszelkich niemocy zdrowie wraczone:
 Slepych oświeci / głuchy slyśec beda/
 Slabi krzepkich sil y mocy nabeda.

LIX.

W Jelom da mowe niemym / y oczyści
 Wielu nieczystym tradem zarażonych/
 Śmierci łakomey odbierze korzyści
 Żywot wracając zmarłym / obleżonych
 Od Diabelstwa wybawi: y zysci
 Powieści Proroctw o sobie rzeczonych:
 Wprzod piec tysięcy na puszczy / iak trzeba
 Ludzi nakarmić ma pieciorgiem chleba.

LX.

Iemu tćiemnie serce ludzkich skrytości
Wiadome beda / y myśli odkryte
Swych Nieprzyjaciół bedzie gromił złości /
Rusząc słowy ich serca nieużyte /
Ktorego słuchając musza w cierpliwości /
Tłumiasz w sobie gniew / y zdrady pokryte;
Posłuszne ktemu na tego skinięcie
Beda żywioly / y wszelkie stworzenie.

LXI

Na ktore cuda / zwieltka serca Twego
Wciecha / będziesz cna Panno patrząla /
A zwłasczą roku gdy z nim dwunastego
Do Jeruzalem będziesz wstepowała /
Abys pod Swietą czas wroczyłego
W Rosćiele modly Bogu oddawała:
Żład powracając nad Twe spodziewanie /
On w Domu Oycy swego pozostanie.

LXII.

Tam gdy posreżesz / że z oczu Twych zginię /
A szukać go między Potkownemi
Nie znaydziesz; ani w znaiomych druzynie /
Cieżko troskami zięta boleśnemi
Trąpić się będziesz: aż kiedy nądpłynie
Trzeci dzień / z Jozwem po Bethelstkiej ziemi
Podiawszy smutku y fitygi wiele /
W Jerozolimskim znaydziesz go Rosćiele.

LXIII.

Ala Doktorow w posrzed starych siedzi /
O wstawach ich Zakonnych pytać /
A madrze tamże dając odpowiedzi /
Pisną Prorokow trudne wykladać /
Nad czym postronni ludzie y sąsiedzi
Zdumiewają się / małość lat w nim znając:
Wten czas się y Twoy frásunek wkróci /
A w niewymowną radość żal obroci.

LXIV.

LXIV.

IEdną y w ten czas zaktwienie z radości
Wielkiej Twe serce / kiedy wino z wody
Słodkie wczyni / przy Twey obecności /
A za Twoą prośba: czym Malżeńskie gody
Wiec przyozdobi / dla wciechy gości /
A Oblubieńcow ubogich wygody:
Co się z samego podziwieniem stanie
Sprawce wesela / w Galileyskiej Khanie.

LXV.

IEgo Nauka potym pobudzeni /
A srodkomownym Kazaniem grzesznicy /
Z swej niezhobności beda nawroceni
Chcąc Lichwiarze / łakomi Celnicy /
A za swe grzechy na sercu skruszeni
Pokute czynić beda Tiersadnicy /
Zle porzuciwszy występku nálogi /
Cnot świętych beda naśladować drogi.

LXVI.

Będzie y ten czas / gdy Matki wczuwa
Obstapiwszy go na kole / y Jego
Widząc wczynki we wsem światobliwe /
Wposrzedku ludu Jemu niechotnego
Wyniosła głosy sławie Twey żygliwe:
Żywot który Go nośił / y ktore Go
Pierśi karmily / blogostawiać święte /
A burząc żydow bluźnierstwa przekleće.

LXVII.

Ktorzy z wporu / y wrodzoney złości
Nauki Jego nie zechca przyimować /
A dziwne cuda Jego Wschecmocności
Czartowskiy moey beda przypisować /
Włócząc Boskiej iego dostojności;
Tak z Messyaszem swoim postępować
Będzie niewdzięczny Narod y zuchwały /
W bledach y w grzechach rożnych zatwardziały.

LXVIII.

LXVIII.

Tę dzieła pierwey przezeń wypelnione
W mekim wieku być nie omylnie miał /
A tym podobne inſe niezliczone
Niż ſie dni wieku Jego dokona /
Niż przez śmierć Jego wſytkie wybawione
Narody żywot wieczny otrzymają:
Daremnie Herod nieubożny ſiałe /
Prożno kreć z małych niewinności leć.

LXIX.

Tę jednak Panno, Anielska przeſtroga
Wdzięcznie przytańſzy / y mając w pamięci
Z Oblubieńcem ſwym / y Synaczkim w droge
Raz ſie wybierać / z dobrowolney chęci /
A lubo w nagła wprawiła Cie twoge /
Niech Cie ta wielce nowina nie ſineci:
Idź do Egiptu / gdzie wołość niedzdyſte
Strapiła wody Tyłowe pienię.

LXX.

Patrzy! jako noc Twey wleczce ſzczelina /
Czarne ſwe ſrzydła roſtacza po Niebie!
Jako Cie ſara poſwiata okrywa /
A ſam pogodny czas potrzebny
Twey uſlugie. Sam Cie Egipt wzywa /
Z ſwemi mieſzkańcy / y wabi do ſiebie:
Sámec ſie gory y laſy ſklania /
Polą y laſi mile Cie witają.

LXXI.

Kiedyś przeczyla Panno ſiła w te droge /
Wſytkie zwierzęta w puſzczach wznawały
Bliſkiego Boga: śmiele to rzecz moge /
Praseta wdziecznie na kolo ſpiewały /
A gdzieś ſtawiła ſwiatobliwa noge /
Roſe / Narcyzy / fiołki wſtawaly:
Ziemia zapąchy wonne wydawała /
A woda w Tyłu zdumiała ſtawala.

LXXII.

LXXII.

Lecz gdy do oney przyſiła wieść Krainy /
Jako / gdy na śmierć Twoiego ſukano /
Wſytkich Rodzicom Bethleemſkich Syny
Od dwu lat / także rogne wyſcinano /
A wokoliznych włościach z tey przyczyny
Niezmierzna wielkość z Dziatki krwie wylano /
Żałowey (wierz) w ten czas wieści /
Przeraził ſerce Twoie między boleści.

LXXIII.

Nie tu jednak kres ſtanał Twey żalości /
A Twych ſtaſunkow koniec zamierzony /
Czekał Cie ſroży / gdy dla ludzkich złości
Twey drogi SYN był potym wmeżony /
Tam Duſzą Twoią w nieżnoſney gorzkości
Ściśniona była. Boże nieſkonczony!
Takli okrutney bez wſelakiej winy /
Miał śmierci SYN Twoy podlegać iedyny:

LXXIV.

Ktorego Niebo / ziemią / y ſtworzenie /
Wſelkie ſwym Pánem y BOGIEM wznawa /
Ktorego wſelkie ſłucha przyrodzenie /
A rozkazaniu powolne ſie ſtawia.
Boga! ách złości! ſwego na ſtracenie
Niewdzięczny Narod Żydowski wydawa:
Aż dobrowolnie / On ſiebie ſámego
Dał dla zbawienia ſwiata zginionego.

LXXV.

Tak ſie wiecznemu Oycu podobalo /
Zá grzechy ludzkie / by ſprawiedliwoſci
Jego ſie Boſkiej doſyć we wſem ſtało /
Jż miał SYN Jego ſwiata nieprawoſci
We krwi ſwey omyć / co lubo ſie działo
Z Twa wiadomoſcia / z niezmierney miłoſci
SYNACZKA, takbyś o tym zapomniála /
Grogienus żalu zwyciężyć ſie dała.

D

LXXVI.

LXXVI.

Bo iakós pretko wstydła / Twego
 że Jedyneką związałszy imano /
 Zdrada własnego wznia wydanego /
 A do roznych Go sędziów popychano /
 Grodże po wstydliwym, Ciele zranionego /
 Na śmierć nakoniec Krzyżowa Go zdano:
 Zplągliwym krzyżem / z wielkim narzekaniem /
 Biegłś za miasto na Golgotę za niem.

LXXVII.

Tak więc prądną / gdy z paławy przyleci /
 A w tym załanie / że iey z gniazda małe /
 A ięszce ladać nie mogace dzieci /
 Na ziemię zrzuci chłopięta zuchwale /
 Zarazem się w niey bolesny żal wzniesi
 Z którego przez gwałt skrzydełka struchlałe
 Podnoszą / w kółko lata y szczybiece /
 A na zabójców ledwie się nie miece.

LXXVIII.

Nieznosny smutek y nie wzmierzony
 Żal Twój / wżuwłszy nieużyte ślasy /
 Krusząc się / y swej twarłości wrodzoney
 Zapominając / z Tobą spól płakaly /
 A gluche lasy / gdyś nieutulony
 Lament czyniła smutnie litowały:
 Żelżywey Młeki Stworzyciela swego /
 Na stogim Krzyżu wmiatającego.

LXXIX.

Po którym stojąc / kiedyś Nań patrzała
 W świątlich bolesciach napol umarłego /
 A w posród zgraię kátow / która stała
 Okóło Krzyża / wpatruiącego
 Z swych młych łóg: Gęstoś omdlewała
 Z żalu y smutku niewymowionego:
 Bowiem bolesci na sercu tak wiele
 Cierpiłaś / ile SYN ran miał na Ciele.

LXXX.

LXXX.

Wiec oblapiwszy rełomą Krzyż stogi /
 W swym narzekaniu żalosięs wzdychała /
 Takli się dzisiaj zemna SYN V drogi
 Matka rozstawaś: teylim doczekała
 Z Ciebie pociechy: teli mnie w bogiey
 Mowa Anyelsta Czei obiecowala:
 Taklim ia między Matkami szczęśliwa?
 Ktora dziś patrzy na Twoą śmierć żelżywa.

LXXXI.

Ach! iako inie szczęśliwsie bywała!
 Ktore swych dziełek świeżo narodzonych
 W niedługim czasie śmierć oplakiwała /
 Albo lat wieku sobie zamierzonych
 Dośedży; z niemi wespól wmiatała /
 Zbywając smutku / y chwil utrapionych:
 O iakby y Ja dziś sobie życzyła /
 Bym z Tobą wespól żywot položyla.

LXXXII.

W takim Cie widząc strasunku przemowił
 Ktobie: dając Cie za Matkę wznioł /
 Czym się snadź w Tobie ostry żal odnowił
 Miasto pociechy. Rzekł potym IANOWI:
 O MATKA twoja / tamże załanowil
 Wład Tobą wzroł swoy / y iako SYNOWI
 Przysłał: miłość / nie mogąc wstać /
 Wyświadczał iak mógł zwierchnemi znakami.

LXXXIII.

Tam w długim będąc zemdlona płakaniu
 Młczył / y wiecey gorzkie lez nie lecił /
 Już w oćieżalym wstać wzdychaniu /
 Tajemnie tylko na sercu bolecił /
 A w żalobliwym z SYNEM swym rozstaniu
 Od sił odpadał / y wstęka truchlecił:
 A On zbawienia ludzi gdy wykonał
 Sprawę / oddawszy Duchą OYCV skonał.

D :

LXXXIV.

LXXXIV.

Nie mogło Słońce na śmierć Páná swego
 Sromotna patrzyć iásno świetnym okiem /
 Ale w Kieżycá pełni / nád zwykłego
 Bieg przyrodzenia twarz ciemnym obłokiem
 Swois zakryło / płacząc wiśacęgo
 Miedzy lotrami ná drzewie wyśokiem :
 Groby umártych ciała wyrzucały /
 A zastony się Kościelne króciły.

LXXXV.

Wsztych żywiołów wielkie poruszenie
 Smutek po umárłym Tworcy wyświadczało /
 Ziemié nád zwyczaj stráśliwe trzęsienie
 Grzmot truszących się opół wydawało /
 Po wszytkim świecie okropne zaciemienie
 Przez trzy godziny od południa trwało :
 Wszytek świat plakał / a strach wielkoóci
 Niezbożnych Sędziów zeymował zá bóki.

LXXXVI.

Lecz iáko silne troski Cię suszyły /
 Gdyś go plakała w grobie zámknionego /
 Tak Cię pociechy wdzięczne ochłodziły /
 Kiedy powstałszy z martwych dnia trzeciego /
 A wprzód piekielne zwoiomałszy siły /
 A O Y C O w świętych z ienstwa Szatanśkiego
 Wywobodziłszy / w niezmierny iásności /
 Pokazał Ci się y dziwny piękności.

LXXXVII.

Widząc Go tedy w wielbionym Ciele
 Świetnym / wesolym / lekkim y subtelnym /
 Inśnych przymiotów mając nád to wiele /
 Pretekst nád pomysł / y nieśkazytelnym /
 O iáka radość ! iákieś z tad wesele
 Ena PANNÓ miała ! gdyś go swym rzetelnym
 Wzrokiem żywego ściśleświe wyrzala /
 Czegoś z nádzienia ślaczego czekała.

LXXXVIII.

LXXXVIII.

Po tym MARIET pokazał się drugley
 Z Mágdału / także weźniom swym koch
 Niechcąc ich w smutku y testnicy długi
 Już wiecey trzymać ; y inśnym wybránym
 Do weźniectwa tych spraw y usługi /
 Poćiecha niosąc z śmierci swej stróskány
 Ktorych w zbáwienney wierze wtwierdził
 A dni czterdzieści spól z niemi przebywał

LXXXIX.

Dobrzeba w świetnym przeniósł się obłoku
 Młoca przedziwna / y ná Thronie swego
 SYN spól istotny siadł po práwym boku /
 Wspoleżney chwale O Y C A wszechmocneg
 Strámtad ná baczynym swoich mając oku
 W Boswie Osobie trzecia : náświetszego
 D V C H A ; y ná Cie / y ná Żwoleńników /
 Żeszał w postaci ognistych języków.

XC.

Ktory gdy przybył w przedziwny światło
 Napelniając ich sercá dary swemi /
 Záchwyciwszy go w wesolej radości /
 Wnet językami narodów różnemi
 Ślawili Boskich czynów wielmożności
 Żdziwem pospolstwa. Ty zaś miedzy nie
 Byłaś Mistrzynią náuki im dając /
 A Tájemnice Wiary wykłádając.

XCI.

Tak pókiś lata swojej śmiertelności
 Ná tym pádole ziemskim prowadziła /
 Práwieś wszytek czas ná Bogomyślności /
 A ná zabáwach niebieskich trawiła /
 Bądź zbáwiennych Pism tájemne trudności
 weźniom y wiernym Pánśkim tłumaczyła :
 Dzieni po niebie / nocki swoje konie
 Wiodła / o Pánśkim myśliłaś Żakonie.

XCII.

zeka o Twey Pamienskiej czystości/
oras tak wielce sobie wлюбиła?
ia od pierwszey lat swoich młodości
naruszoną chować poślubiła/
as przy życia swego niewinności
ta/ Bogu się naprzód zaleciła:
ona stała być władogromego/
nym przybytkiem Stworce wszechmocnego.

XCIII.

e Twe myśli/ mowy/ y zabawy
wzięczny w sobie porządek trzymali/
ode/ że nie od Boskiej wstali/
oli w niczym nie odstępowały/
wizerunk Cnot chwalebnych prawi/
obozności każdemu stawali:
i każdy znalazł czego naśladować/
że się wszelkich występku wstrzymać.

XCIV.

ce oblicze kto porzucił wstydlive/
z zle w sobie gąsił namietności/
drzącąc myśli nie wzięciwe/
lala się w nim chęć do czystości/
torzy duchy składali gniewliwie/
niac płomienie swej zapalczowości:
ciemną Twoją skromnością wzbudzeni/
łaskawością łodką poruszeni.

XCV.

Twa głęboka pokora wypowie:
to miłosierdzie przeciwko niedzinnemu:
Kto y powaga/ y roztropność w mowie:
Także powolność Prawu Zakonnemu:
Ktore należy prostey białeyglowie/
Bądź głowietowi grzechem zmazánemu/
Nie Tobie Panno, ktora Cnot śliczności
Kownaś się z iasną Słoneczną światłością.

XCVI.

K Jedyś Ty/ albo twarz obrażiła
Milych Rodziców: albo pokrewnego
Ktoregoś kiedy z sobą porozniła:
Bądź się nasmiała kiedy z włomnego:
Bądź w bogiego na sercu wzgardziła:
Każdy z żywota budował się Twego:
Przypatrując się dziwney stateczności/
A obyczajom piękney układności.

XCVII.

I Dac z Kąplánow y Krolow zacnego
Rodu/ w wloście dziwnie się Kochałaś
Służyć mniejszemu/ we czci mieć wistzego/
Rownemu zaście szczęścia nie zayrządzała/
Skromność wiedzeniu y pićiu każdego
Czasu/ y trzeźwość zwyczajnie chowałaś:
Twoje bez żadnych przysmaków/ przyprawy
Bywały proste/ droższe potrawy.

XCVIII.

S Panie Twe krotkie/ samey przyrodzoney
Potrzebie tylko bywało służące/
W Bogomyślności iednak wywyżczony
Duch nie wstawał/ y serce gniące
W upokojonym Ciele z drugiey strony/
Wzbudzało w sobie affekty gorące
Ku Stworcy swemu/ Jego wważając
Dary/ y za nie dzięki oddawając.

XCIX.

Z Domku niktędyś wiec nie wychodziła/
Okróm Kościół/ y to z Rodzicami
Albo Krewnemi/ bądź gdzie wiec rządzila
Wynieść pobożność/ abyś frąfunkami
Zietych łagodną mową pocieszyła/
Lub ratowała swemi usługami:
Gdzie krom Aniołow/ y Iozwa świętego/
Sam wstyd był strożem Dziewictwa Twoiego.

C.

O Twey nákoniec co powiem godności /
 Ktora Cie láska Boska wrażyła /
 Gdy przy Pánienstwie Twoiego całosci /
 Macierzynstwem Cie takim ozdobiła /
 Abyś w naywyżey Cnot doskonałości /
 Tym sie Tytulem ná wieki szczyła:
 Nieślężonego żeś jest MATKA Pána /
 Jedną ze wszytkich białychgłow wybrana.

CI.

T Akowych zasług y Cnot kleynotami
 Od dawce wszech dobr hoynie wdarczona /
 A obyczajow wdzięcznych przymiotami
 Niezliczonemi pięknie ozdobiona /
 Przez lat sześćdziesiąt y trzy / wespół z nami
 Żyłas o PANNÓ tu nie wychwalona:
 Znoscac rozliczne szczęście ná tym świecie /
 Jak między cierniem liliowe kwiecie.

CII.

N astąpił potym dzień błogosławiony /
 Ktoregoś z światem pożegnać sie miała /
 Dzień od Anyolow Tobie oznáymiony /
 W tenże Boska moc cudownie zebrała
 Ze czterech wiatrów / z káżdey świata strony
 Chor Apostolski / dla pogrzebu Ciała:
 A Ci pieśniami Bogu dziekowáli /
 Ze Cie społecznie żywa ogladáli.

CIII.

W ich tedy rektu pięknie sie złożywszy /
 A między niemi / palając miłością
 Przeciwno Bogu / przy tym obaczywszy /
 Ze SYN namulszy z Anyolow wielkością
 Ru Tobie wyszedł: Jemu poruczywszy
 Dusze naswietła / skónalás z radością:
 Żatym Anyelska Muzyka śpiewała /
 Ktora Cie w Niebo idącá witała.

CIV.

CIV.

C ially dostoyne w Mieście Getsemani
 Zwieltka schowali Czcią Apostolowie /
 Przy którym ludzie zięci chorobami /
 Strácone dziwnie odnośili zdrowie /
 Ná powietrzu zaś / przez trzy dni slychani
 Śpiewając byli Niebiescy Duchowie:
 Lecz gdy czwartego dnia grob otworzono /
 Ciała świętego już nie náleżono.

CV.

B adź oczom ludzkim kiedyś wtalone
 Nie podlegając skázie odpoczywa /
 Bądź (co wierzymy) w Niebie uwielbione
 Chwały y szczęścia wiecznego záżywa /
 A do powstania z martwych przywiedzione
 Przed czasem w Ráyskich roskosách opływa:
 Bo nieprzystoyna / aby sprochnieć miało /
 Z którego ná świat żywot wyszedł / Ciała.

CVI.

P odobna tedy Gwiazdzie porankowey /
 Gdy sie wynosi z morza głębokiego /
 Jásnieysza jednák / bądź iák Kieżyce nowy
 Do dworu PANNÓ wchodzą niebieskiego /
 Gdzie / iako światá wszytkiego Krolowy /
 Wszytkie zastępy Woyłá Anyelskiego
 Drogeć zachodzą / wesoło śpiewając /
 A ná swoich Cie ramięnach wspierając.

CVII.

T amże Cie CHRYSYVS PAN náš w wczémności
 Rodzicielke swa całuiac prowadzi /
 A w niezmierney Cie przyjmując radości
 Ná Thronie swoim wysoko posádzi /
 A z Twey ozdoby / Chwały / y Godności
 Wszyscy Duchowie nieśmiertelni radzi:
 MARYEY wszytkie niebiosá śpiewając /
 MARYA Chory świętych wysławiając.

Sława wiecznych lat przestawni Oycowie
 Z krzykiem wesoly tryumf odprawia /
 Wielcy Prorocy y Pátryarchowie
 Z przytomności Twey wielka radość czu /
 Sam O CIEC wieczny / droga na Twey głowie
 Korona kładzie / ktorey gdyć winiła /
 Niezwykley rzeke Niebieskie godności /
 Niewymowney się napełniał słodkością.

CIX.

Tę naderwszystkie Chory wyniesiona
 Anielskie / w wiecznych pociechach krolujesz /
 Nader Boskiem dary wrażona /
 Ktoremi inszych Wybranych celujesz /
 Natchwalebniejszy TROYCE ulubiona
 Oblubienica / w I EY Chwale przodkujesz /
 Z Niebą na niedze patrząc tego świata /
 W szczęściu prowadzisz nieskonczone lata.

CX.

Złoty Cię y my / nabożnie witamy /
 Krzycząc z ochoty: Bądź na wielki zdrowa /
 Krwi Możnych KROLOW, która PANNA znamy /
 A MATKA oraz Wcielonego SŁOWA,
 Ku Twey Czcii pieśni z hymnami śpiewamy /
 Bo Cię nader inſze Wſzechmocny I EHOVA
 Wywyższyć raczył / wszech stanów Osoby /
 A darów wiecznych dał przednie ozdoby.

CXI.

Tę iż skoroś się tylko narodziła
 Z Domu IESSEGO, y krwie DAWIDOWEY,
 Naderś się nam zbawienia wrocila /
 A świat pociechy doczekał się nowy:
 A Ty znagmiesz się swojej płci zemścić /
 Zabi / y błedu pierwszey białogłowy /
 Bo w czym nas stara Ewa wskłodziła /
 Tyś to sownie potym nagrodziła.

Oż w rozmowie z Szatanem się wdawszy
 Zdradliwa / iego zwiędzioną chytrnością /
 Zakazanego jabłka skosztowawszy /
 Nieposłuszeństwem swoim y hardością /
 Wiecznego winną karania się stawia /
 Taż popelniona z Niezem nieprawością:
 Wszystkich potomków swoich zaraża /
 A Ray straciwszy o śmierć przyprowadza.

CXIII.

Iżdnął się przez Ciebie stało naprawienie
 Po długim czasie świata wpadłego /
 Gdyś pożądane wydała zbawienie
 Z żywota / niedznym ludziom przeczyszczenia /
 A z wiekuiſzey śmierci wyzwolenie
 Przez okrutną śmierć SYNA niewinnego:
 Przez Ciebie Niebieskie otworzone wrota /
 Do wiecznego nam stały się żywota.

CXIV.

Tę zoczu naskych smutne lzy otarła /
 Tyś y potężna noga piekielnego
 Węza / hardy leś podeptawszy stęła /
 Prożno nadęta życie wynoszącego /
 Samas się iego gwałtowni oparła /
 Z wielkim weselem Narodu ludzkiego:
 Skąd Sława Twoja nieśmiertelna wſzedzie /
 Po wszystkie wielki nieustawać będzie.

CXV.

Zład się Twey władzy Krolewskiej poddawa
 Okrąg wszystkiego świata niezmierzony /
 Zastęp Anielski winną chwale dawa /
 A Świtych Bożych poczet niezliczony /
 Wſzelkie stworzenie PANIA swa wyznawa /
 Oddawając Ci pokłon uniżony:
 A Czarcie w piekle mąciący mieszkanie /
 Muszą Twey woli pełnić rozkazanie.

CXVI.

Możdaś na ziemi (według swej możności
Każdy) iedni Ciebie sławimy pieśniami/
Drudzy ku Chwale Twojej dostojności
Wonne kądzielo palim/ y wieniecami
Obrzązy Twoje zdobim/ z pobożności
Urosac tulipy/ róże/ z liliami:
Sa/ co Oltarze Twemu poświęcają
Imieniu/ także Kościoły stawiają.

CXVII.

Sa/ co pod hasłem Twoiego Imienia
Wrożnych Ciebie Bractwach/ iedni duchownemi
Czcza Koronami/ w nadzieie zbawienia/
Drudzy się zdoła sukienkami Twemi/
Pewni/ wiecznego iż od wpalenia
Za Twoą przyczyną zostają wolnemi:
Niektorzy petą znak służby Twej noża/
Za którą wieczna swoboda odnoża.

CXVIII.

Iest y tych wiele/ którzy Ciebie krzykliw
Wielbią Muzyką zgodnemi dźwiękami/
Ten Ciebie Pomortem/ ten zaś Trąbą krzywi/
Ow zaśie Lutnią/ drugi Wiołami
Czci przy Orgánach/ Należy dobrocłiw
Nie wzgardzająca temi usługami:
Których/ aż od nas Ty nie potrzebuiesz/
Wdzięcznie ie iednak od slug swych przyjmiesz.

CXIX.

Dziategli ledwie mówić poczynają/
Zaraz pierwszemi stawia Ciebie głosami/
A chwalebne Twe Imię wspominają/
Każdy wiek/ y dom/ brzmi Twemi Chwałami/
Swa czolobitość różne stany dają/
Po wszystkich miastach witając dzwonami
Z wieży Kościelnych/ y gdy Słońce iśnie
Świecić pocyna/ y gdy w wieczor ganie.

CXX.

Twoje miłosierdzia pełna y litości/
Niebezpieczeństwa/ y trwogi straszliwe
Od nas odwracasz/ wszelkie doległości/
Także przypadki wszelkie niebezpieczne/
Ktore ponosić słusnie za swe złości
Powinniśmy: ledwie Ciebie płaczliwe
Doydą modlitwy/ wnet prosby y śluby
Przyimując/ z srogiej wybawiasz nas zguby.

CXXI.

Twoje od powietrza/ y głodu ciężkiego
Raczysz nas bronić; Ty skodliwe wojny
Od nas oddalas/ y co przeciwnego
Jest przyrodzeniu/ dla Twojej dostojnej
Przyczyny/ Rządzą Ciebie wysoki
Wszystkie nam dobra z ręki dawa hojny:
Przez Ciebie y ziemia płodna rodzi się/
Co rok obfite z siebie nam wydaje.

CXXII.

Iako na morzu wielkim gdy powstała
Z wichrem halonym wiatry popedliwe/
A raz ku Ciebie Flama wymiatają
Wąły pieniste/ y fale burzliwe/
Drugi raz w ślepe przepaści spuszcza/
A wody stają ku gorze gniewliwe/
Zeglarzom twarzą bladą/ strach im srogi
Ział serca/ odiał y ręce y nogi.

CXXIII.

Złagłego strachu zapomina więc siebie/
A piątym się podobni taczają/
Nie wiedząc co rzecz w gwałtownej potrzebie/
Smutnego tylko zginienia czekają;
W tym Cynozura iasna im na Ciebie
Twarz swa pokazuje/ aż się wciśnią
Wnet nawalności/ Zeglarze ożyją/
A Flama całą do portu przybija/

CXXIV.

TAK y Ty PANNÓ w wálnym zámiešaniu /
W niebezpieczności / y zwatpiony trwodze
Gdy wstáiemy / w smutnym nárzekaniu
Zewšad ściśnieni vtrapieniem stódze /
Gdy sie opiece y Twemu stáraníu
Oddamy / iáko Náywyšsey po BODZE;
Ty nas wspomagaš / y w káżdym stráunku
Niedziom swego dodawaš ráunktú.

CXXV.

Traz o Gwiazdo Morſka z wyſokości
Racz ná nas weyrzeć / á tumultow ognie
Woennych zágaš / mocą Twęj ſwiátłoſci
Ktore wznieciły grzechów náſzych zbrodnie /
Spraw przy tym byśmy w Cnotách / w pobożności /
Bogu náſemu ſłużyli ſwobodnie:
Widziſ iáko nam zewšad doſtuczaię
Nieprzyiaciele! iák nas wéſtáię.

CXXVI.

Winnice SYNA Twego ulubiona /
Dla ktorey wiele trudu podeymował /
Szeroko w płodnych rozgách rozwiedzioną /
Pátrz iáko ſtódze wieprz dzięki zwoiował /
Z ſkoda / ách / wielka y nie nágródzona /
Plot obálony znalazłſy popſował /
Jego dziedziectwo droga Krewią kupione /
Zozdob przednich ieſt nieſtetyſ / złupione.

CXXVII.

Gdzie poyrze w rózne / y tám y ſám ſtrony /
Widze / o PANNÓ, ách! widze z dáleká /
Jeſli nie dodaſ zwykley nam obrony /
A nie záſtoni náſ Twoiá opieká /
W ktorey nádziecie ma lud potrworzony /
Perwa náſ zgubá y wpadek czeka:
Zewšad tumulty y wojenne wrzáwy /
Twoſa záloſna poſtác ſmierci krawáwy.

CXXVIII.

CXXVIII.

Zad zárlot ſwiátá brzydki Biſſurmánin
Pod bok náſ co raz bliſzey podſtepuie /
Zad záš Żeretyk ſtoſſy mż Pogánin
Gwaltowną ſiłą przeciw náſ wojnie /
A Odſzczepieniec / ſámym Chreſciciánin
Imieniem tylko / ná náſ ſie gotuie:
A káždy ſobie z nich tuſy koniecznie /
Je Imie náſe má wygládzić wiecznie.

CXXIX.

Tiednáł Swieta / nie racz odſtepować
Od náſ vbogich / ále práwomierne
Chciey Chreſciciánſkie Narody ráutować /
Ktore wéſtki oblegly niezmierne!
Nie dopuſzczay ſie z wpadku rádownać
Ich przeciwnikom. Twoje miłoſterne
Obroć k náſ oczy: á pod ſwá obrona
Œwatłona Połſka racz przyiáć Korone.

CXXX.

Ieſliſ ná ziemi mieſzkáiac / milego
Cokolwiek kiedy y wdzięcznego miálá /
Przez Twego SYNA proſim kochánego /
Ktory z Ciebie kſtalt wziął náſzego Ciálá /
Ktoregoſ v ſwey ſyie wiſzacego
Ná ſwietym łonie mile piáſtowałá /
Przez pierái Twoje / ktore Go karmiły /
A przez wnetrzności / ktore Go noſiły.

CXXXI.

Przez wéieſny ſmiech / ſłodkie całowánia /
Wdzięzne pieſzoty namilſſey Dzieciny /
Przez Mácierzynſkie Twe uſługowánia
Proſim Cie PANNÓ, odproš náſe winy /
Abymy zá Twa przyczyńa karánia
Wſli ſrogiego / á SYN Twoy iedyń
Tam oblagány / z zwykley ſwey liroſci /
Krew ſwoia zgładził náſe niepráwoſci.

CXXXII.

CXXXII.

Y Przejednać gniew raczył sprawiedliwy
Dla grzechow naszych / Oycá spol wiecznego.
By nie podnosił ná nas ręki miłościwey /
Alle ku Sławie imienia swowego /
Dziwisy láski ku nam litościwey /
A niezmiernego miłosierdzia swego /
Z niebezpieczney nas trudności wybawił /
A w pożądanym pokoju zostawił.

CXXXIII.

P Ociecho niedznych w Tobie wsiągających /
A słodka MATKO wiernych Chrześcianów /
Wcieczko grzesznych láski Twey żebrzących /
Wyrwi nas z siideł piekielnych ścátánów:
A tu racz bronić od prześladyjących
Z Heretykami / niewiernych Poganów:
Spraw byśmy Twoich Cnot náśladowali /
A náde wszystko BOGA miłowáli.

CXXXIV.

S Praw byśmy wszyscy zgodnie z sobą żyli /
A iednostáynym głosem Stworce swego
W Wierze zupełney przystoynie chwalili /
OYCA, y SYNA, y DYCHA świętego:
Także Cie godnie MATKE Bożą czcili /
Wielką Królową Dworu Niebieskiego:
A gdy skóńczemy dni swey śmiertelności /
Niech przez Cie wieczney dostąpić radości.

CXXXV.

Z Rzodło żywota / y MATKO żywiących /
MATKO nádzicie / y świętey miłości /
Miaśto wcieczki / Tarco oddających /
Twey się zastanie Ołtarzu wonności /
Bramo Niebieska / zbawienia ginących /
Káiu rośkoszy / y Domie mądrości /
Kójo Duchowna / Arko Testamentu /
Racz nas z wiecznego wybawie lánentu.

CXXXVI.

CXXXVI.

C Zwalo Niebieska / Wód żywych studnico /
Błagálnio Królá wieków najwyższego /
Skrzynio Przymierza / y Boska światnico /
Ozdobo Miasta Zierozolimskiego /
Dostónalóści y wśech Cnot skárbnico /
Wdzięczny przybytku BOGA przedwiecznego /
MARYA, násey przyczyno radości /
Oddalay od nas wśelkie przeciwności.

CXXXVII.

P Lastrze plynacy / Ogrodzie zámniony /
A między cierniem Lilio rośnacy /
Drzewo żywotne / Zdroju náznáczony /
Nawo Rupiecka głodnym przynoszący
Ku posileniu chleb z dalekiej strony /
Gwiazdo záránná / Jutrzenko wśtáiąca /
Piękna iák Miesiac / iák Słońce wybrána /
Stráśna iák Rzeczá woysk wśykłówna.

CXXXVII.

T Aś cudotworna Lastá Mojżesowa /
Korzeń IESSEGO, Runo GIDEONA,
Z Kóści stoniowej Wieżo DAWIDOWA,
A Thron wśpániały Królá SALOMONA,
Tyś oná Bramá EZECHIELOWA,
Je wśchodu świetna / y wiecznie zámniona:
Która Król wieków do Światnice wchodzi /
Bez náruśenia zamku / y wychodzi.

CXXXIX.

T Aś iest Drábiná IAKOBOWA oná /
Ná ktorey się BOG wśpierał wśechmógacy /
Tyś iest kwitnaca Kószká AARONA /
A Kierz cierniowy ogniem palący /
A nie spalony / Tyś nie náruśona
W Dziwiewictwie MATKA, skład się dziwuiący
Mojżesz zdumiewa / Zwierciádło bez zmaży /
Żadney grzechowey nie cierpiąca skáży.

CXX.

CXL.

Tys jest Studnicą nieogarnionego
Monarchy świata / y iego Kochanie /
Tys jest okrasą rodzaju ludzkiego /
Tobie wysoka wzniosłość Dworzanie
Czynią Niebiescy / Zrodo niewieściego.
Nad Cie już nigdy wieśca nie powstanie:
Tys nad miód słodszą / nad balsam wdzięczniejszy /
Nad śnieg iśniejszą / nad róża wonniejszy.

CXLI.

Tys wszystko wszystkim / obfitą miłością
Litość każdemu swoje ofiarujesz /
Smutnym pociecha jesteś y radością /
Chorych uzdrawiasz / więziom wykupujesz /
Sprawiedliwyches wzorem y światłością /
Grzesznym zaś ludziom zbawienie gotujesz:
A o cokolwiek kiedy BOGA prosisz
To bez odmowy namnięskiej odnosisz.

CXLII.

Ciebie REBEKA ona przeznaczała /
Która nie tylko Abrahánowego
ELIEZERA sługę napawała;
Ale też osły y wielbłądy iego:
Jes PANNÓ łaskę BOSKĄ iednać miała
Nie tylko wiernym Slugom SYNA Twego
Lecz y grzesznikom ostrowi gnuśnemu:
A wielbładowi rownym gąbátému.

CXLIII.

Ażko HESTER ASFERA wielkiego
Oblubienicę / niegdy wyzwoliła
Naród Żydowski z upadku ciężkiego
A od okrutney zguby ochroniła:
Których już była sirogość Krolowskiego
Dekretu na śmierć pewną osadziła
Tę przez Cie bywa nie ieden zbawiony
Co dla złości swych miał być potępiony.

CXLIV.

CXLIV.

Tys ABIGAIL mądra / Która swemu
Kostropną mową / żywot NABALOWI,
Gniew wśmierzywszy Dáwidow; głupiemu
A niewdzięcznemu ziednała Meżowi
Tys meżna IVDYTH, Która niebożnemu;
Głowe wcieliła Zolofernesowi:
Tys Slawa ludu jest Chrześciańskiego:
Tys jest wesele stworzenia wszystkiego.

CXLV.

Wiec tedy naszą Nádzieio / Słodkości
Wiecznie nam witay. Plágliwie do Ciebie
Wzdychamy káiąc / z tey świata niśkości
Abys Kroluic na wysokim niebie
W swey nas chowała łasce y litości
A pomoc w każdej dawała potrzebie
Niechay w opiece Twoiey zostawamy
Ktorzy Twe Imię święte wspominamy.

CXLVI.

Raz sie za ludu pospolite stany
Przyczynić / zwłaszcza za ich Przełożone /
A za Duchowne wniesć prosbę Káplány /
By tak owieczki sobie powierzone
Pásli / żywot swoy wiódąc bez nágány
Żeby ich prace były pochwalone
W dzień ostateczny. Spraw żeby w cz
Sprawować mogli Niebieskie Świato

CXLVII.

Ystych pilne miej / PANNÓ! stáranie
Ktorzy aż wieku swego dokonali.
Jednak Cyscowe ponoszą káranie
Że za grzechy swe słusney zámiedbali
Czynić pokuty. Do Ciebie wołanie
Żalostne wznoszą / prágnać by doznali.
Przez Cie ochłody w sirogim utrapieniu.
A tu wiecznemu przysć mogli zbawieniu

CXLVIII.

Wstawże się czysta Dziewico za nami
 Aby z ciężkich mogł być w wolności
 W niebie Ciebie społem chwalili z Świętymi
 Do wielkiej Chwały przypuszczeni
 A my co jeszcze zostajemy na ziemi
 Ciebie łaska Boża będzie w twierdzeni
 Abyśmy według wstawi Jego żyli
 A wszystkich grzechów pilnie się chronili

CXLIX.

Pokaż się MATKA nam na tym wygnaniu /
 A kiedy przyjdzie on dzień ostateczny
 W okropnym z światem tutecznym rozstaniu
 Ratusz nas onej chwili niebezpiecznej
 W godzinie śmierci / byśmy po skonaniu
 Za Twoją pomocą wšli zguby wiecznej:
 Tęże nam wstaw Błogosławionego
 IEZUSA, owoc żywota Twoiego.

CL.

Ktoemu z OYCEM nierozdzielna chwala
 A z DUCHEM świętym / w równej społeczności /
 A cześć na wieki wieczne będzie trwała
 Jedney w troistej Osobie istności
 Nielmożność tego y Sława wspaniała
 przechodzi wszystkich niebios wysokość
 Zemu należy / władza / Pánowanie /
 Bogu prawemu / Amen. Ciebie się sstanie.

